

Η χαμένη αξιοπρέπεια της δημοκρατίας

Το τελευταίο χρονικό διάστημα και με αφορμή την υπόθεση της 17N είμαστε όλοι μάρτυρες μιας συντονισμένης εκστρατείας ενάντια σε ιδεολογικοπολιτικούς χώρους, απόψεις και πρακτικές, αλλά και ακύρωσης δημοκρατικών δικαιωμάτων που έχουν καθιερωθεί με μακροχρόνιους αγώνες:

Από τη μια μεριά πάνω στους κατηγορούμενους για τη δράση της 17N, δοκιμάζονται για πρώτη φορά -εν είδει πειραματόζωων- μια σειρά **κρίσιμων δικονομικών παραβιάσεων**. Η δοκιμή αυτή δεν αφορά μόνο τους κατηγορούμενους, αλλά πρωτίστως τις ίδιες τις αντοχές της ελληνικής κοινωνίας.

Ειδικότερα:

- **παρεμποδίζεται η επικοινωνία των κατηγορουμένων με τους συνηγούς υπερασπίσεως**. Η επικοινωνία αυτή περιορίζεται στη μια ώρα, ενώ ακόμα και το επισκεπτήριο κρατά περισσότερο και μάλιστα υπό συνθήκες (παρακολούθηση, απαγόρευση ανταλλαγής σημειωμάτων) που καθιστούν αδύνατη την προετοιμασία τέτοιου μεγέθους δίκης

- οι συνθήκες κράτησης των κατηγορουμένων (και ιδίως όσων δεν «ομολογούν») παραβιάζουν κάθε διάταξη του σωφρονιστικού κώδικα (**λευκά κελιά, απομόνωση, ατομικός προαυλισμός κλπ**).

- διατάσσεται χωρίς την συναίνεση του κατηγορουμένου **η λήψη δείγματος DNA** (και μάλιστα δείγματος αίματος), κατά παράβαση του δικαιώματος στη μη αυτοενοχοποίηση και της αρχής της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

- κατά παράβαση κάθε συνταγματικού κανόνα **κατακρατείται παρανόμως** ύποπτος χωρίς να του έχει ασκηθεί ποινική δίωξη και χωρίς να επιτρέπεται οποιαδήποτε επικοινωνία μαζί του.

- κατά παράβαση της αρχής της δίκαιης δίκης και του τεκμηρίου αθωότητας **δημοσιεύονται** (με θεσμικό σχεδόν τρόπο) **στον τύπο οι (μυστικές) προανακριτικές ομολογίες** και καταθέσεις των κατηγορουμένων, με σκοπό να (προ)αποδειχθεί η ενοχή των κατηγορουμένων και να διαμορφωθεί στο ευρύ κοινό η πεποίθηση για την ενοχή τόσο αυτών, όσο και των συγκατηγορουμένων τους.

- **αμφισβητείται** άμεσα από τον κυρίαρχο πολιτικό λόγο **η αναγνώριση του θεσμού του πολιτικού εγκλήματος σε περίοδο δημοκρατίας**, κατά παράβαση των συνταγματικών κανόνων που ρητώς προβλέπουν το θεσμό αυτό. Ενδεικτικό της αντίφασης όσων υπερασπίζονται τη λογική αυτή (μεταξύ αυτών δυστυχώς και ο Πρόεδρος του ΔΣΑ) είναι ότι δικαιολογούν την καθιέρωση της τρομοκρατίας ως αυτοτελούς εγκλήματος επειδή στρέφεται κατά του πολιτεύματος της δημοκρατίας (όπως η εσχάτη προδοσία) και συνεπώς αποτελεί κατ' εξοχήν πολιτικό έγκλημα (ακόμα και με την αντικειμενική θεωρία)!!!

- **αμφισβητείται ακόμα και το δικαίωμα των κατηγορουμένων να έχουν συνηγόρο**, όσοι δε αναλαμβάνουν την υπεράσπιση των κατηγορουμένων τίθενται στο στόχαστρο των ΜΜΕ. Ιδιαίτερα αλγεινή μάλιστα εντύπωση προκαλεί η στάση συναδέλφων που εμφανίζονται στα κανάλια και με

πομπώδη τρόπο δηλώνουν ότι αυτοί ποτέ δεν θα **αναλάβαν** παρόμοια υπόθεση (μόνο ναρκεμπόρων και ψυχοπαθών βιαστών και δολοφόνων...).

Για να μη μιλήσουμε για τις καταγγελίες περί βασανιστηρίων που αποτελούν κρίσιμο πολιτικό γεγονός και αν αληθεύουν θα πρέπει να οδηγήσουν σε σαρωτικές πολιτικές εξελίξεις.

Τα μέτρα αυτά δικαιολογούνται με το γνωστό από παλιά επιχείρημα: «όχι δικαιώματα για τους εχθρούς των δικαιωμάτων», «όχι ελευθερία για τους εχθρούς της ελευθερίας», που σήμερα παίρνει και τη λαϊκίστικη μορφή «τα θύματα είχαν δικαιώματα». Το επιχείρημα αυτό προξενεί βαθιές πληγές στην ίδια τη δημοκρατία που ισχυρίζεται ότι προσπαθεί να προστατεύσει. **Η δημοκρατία που θυσιάζει την ελευθερία και τα δικαιώματα του κατηγορουμένου στο όνομα της ασφάλειας μόνο κατ' όνομα δικαιούται να φέρει αυτό τον τίτλο.**

Άλλωστε αυτές οι επιθέσεις ενάντια στα δικαιώματα δεν αποτελούν ένα συγκυριακό φαινόμενο. Έρχονται ως συνέχεια (και ως προχώρημα) των θεσμικών τομών που έχουν τα τελευταία χρόνια προωθηθεί σε Ευρώπη και Ελλάδα και αίρουν πλήρως τις συνταγματικές εγγυήσεις διαμορφώνοντας ένα νέο «αντισύνταγμα»: νόμος για το ηλεκτρονικό φακέλλωμα, συνθήκες Σένγκεν και Ευρωπόλ, τρομονόμος, ευρωτρομονόμος, ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης. Ήδη με τον νέο τρομονόμο που ετοιμάζει το Υπουργείο Δικαιοσύνης επιχειρείται η οριοθέτηση του εγκλήματος της τρομοκρατίας βάσει μιας αόριστης έννοιας που θα οδηγήσει σε **ένα δεύτερο παράλληλο ποινικό κώδικα (αυστηρότερες ποινές, παραγραφή στα 30 έτη κλπ)**. Με άλλα λόγια, όποιος κατά τη γνώμη των διωκτικών αρχών -και στην πραγματικότητα βάσει του φρονήματος του- εμπίπτει στην αόριστη αυτή έννοια θα αντιμετωπίζεται βαρύτερα από κάθε άλλο κατηγορούμενο, παρότι θα έχουν τελέσει το ίδιο αδίκημα.

Τα μέτρα αυτά που ασμένως προωθεί το «σοσιαλιστικό» ΠΑΣΟΚ σε αγαστή σύμπνοια με την ΝΔ **ανατρέπουν τις φιλελεύθερες εγγυήσεις του ποινικού συστήματος και διαμορφώνουν μια νέα ποινική πραγματικότητα που έχει ως στόχο το φρόνημα και όχι την πράξη, την συλλογική αντί για την ατομική ευθύνη.** Αυτή η επιστροφή στις καλύτερες παραδόσεις του ναζιστικού ποινικού οπλοστασίου -όσο και αν σήμερα φαίνεται να αφορά κάποιες περιθωριακές ομάδες- στην πραγματικότητα στοχεύει κάθε πολιτική, κοινωνική και ιδεολογική αντίσταση στην εκσυγχρονιστική λαιλάπα και στην τρομοκρατία της νέας τάξης πραγμάτων, στοχεύει το ίδιο το δικαίωμα να αγωνίζεσαι.

Στα ίδια πλαίσια και με την ίδια στόχευση **επιχειρείται σήμερα από την άλλη μεριά η διαμόρφωση ενός ιδεολογικοπολιτικού κλίματος τρομοϋστερίας,** κατατρομοκράτησης και κατασυκοφάντησης ανθρώπων, πολιτικών χώρων, και πρακτικών με τον οργουελικού τύπου βομβαρδισμό της νοημοσύνης των πολιτών από τα ΜΜΕ.

Έτσι, η πάλι ενάντια στην κοινωνική ανέχεια, οι αγώνες των αγροτών, των εργαζομένων, των σπουδαστών για την υπεράσπιση και την διεύρυνση των δικαιωμάτων τους, που δεν περιορίζονται στα όρια του «κοινοβουλευτικού διαλόγου», ταυτίζονται με τη δράση της 17N σε ένα γενικό ιδεολογικό τσουβάλι «πολιτικής βίας, που δεν νομιμοποιείται στα πλαίσια της βασιζόμενης στο διάλογο δημοκρατίας»...

Η κρατική βία και αστυνομοκρατία σε κάθε κινητοποίηση, οι παραβιάσεις των δικαιωμάτων, η

συμμετοχή σε άδικους πολέμους, οι παρακολουθήσεις στο δρόμο και στο χώρο εργασίας, η εκατόμβη των εργατικών ατυχημάτων, φαίνεται ότι δεν αποτελούν βία για τους θιασώτες του κυρίαρχου πολιτικού λόγου...

Αντίστοιχα η αριστερά -και ιδίως η ριζοσπαστική αριστερά- φέρεται ως το προαύλιο της «τρομοκρατίας» (όπως τα μαλακά με τα σκληρά ναρκωτικά), ενώ την ίδια ώρα τα κανάλια επωάζουν το αυγό του φιδιού, νομιμοποιώντας μια σειρά γνωστούς ακροδεξιούς.

Φαίνεται μάλιστα ότι στην Ελλάδα του σήμερα δεν υπάρχουν άλλα θέματα προς προβολή από τα μέσα, εκτός από την υπόθεση της 17N !

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η δράση της 17N ήταν ξένη προς τους αγώνες και τις επιδιώξεις των μαζικών κινημάτων στην Ελλάδα. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τέτοιες πρακτικές όχι μόνο δεν έχουν προωθήσει τα συμφέροντα των πληττόμενων στρωμάτων, αλλά έχουν χειροτερεύσει τη θέση του. Είναι όμως ταυτόχρονα αναμφίβολο ότι η δράση της 17N ποτέ δεν έβαλε τη σφραγίδα της στις κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις, δεν αποτέλεσε ποτέ ένα φαινόμενο που ακουμπούσε σε υπαρκτούς κοινωνικούς αγώνες.

Εμείς θα συνεχίσουμε να αμφισβητούμε τους νέους μύθους της εποχής μας.

Δεν μας πείθει η θωράκιση των κατασταλτικών μηχανισμών ως μέσο για τη θωράκιση της δημοκρατίας.

Δεν μας πείθει η «αποτελεσματικότητα» των διωκτικών αρχών, που μέχρι να προκύψουν τυχαία γεγονότα αποδεικνύουν την (αν)αποτελεσματικότητά τους μόνο στο στήσιμο σκευωριών (βλ. και τις πρόσφατες μεθοδεύσεις στην υπόθεση Λεσπέρου).

Δεν μας πείθει η ανάγκη για τον ασφυκτικό περιορισμό του δικαιώματος να αγωνιζόμαστε όταν αυξάνονται οι κοινωνικές ανισότητες, η περιθωριοποίηση κοινωνικών τμημάτων, η οικολογική καταστροφή.

Θα συνεχίσουμε να υπερασπιζόμαστε τα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα, τα δικαιώματα των κατηγορουμένων και τον θεσμικό ρόλο του συνηγόρου υπεράσπισης ως στέρεα εχέγγυα για την κατοχύρωση και την διεύρυνση της ελευθερίας, της ισότητας, της αλληλεγγύης.

Θα πρωτοστατήσουμε για τη λειτουργία της Επιτροπής Συνταγματικών Δικαιωμάτων στο ΔΣΑ.

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΑΘΗΝΑΣ